

**BETER-OUW-WORDEN-
IN-NOORD-HOLLAND
TOUR**

Hoe word je oud in de grote stad?

Op een eiland als Texel kennen en helpen de mensen elkaar. In forensengemeente Heerhugowaard is die sociale samenhang al wat minder. Hoe is dat in een wijk in de grote stad?

De mobiliteit van Thuis.Lab, vernieuwingsnetwerk voor de zorg in Noord-Holland, stond drie dagen lang in Amsterdam Nieuw West, waar de teamleden het gesprek aangingen met bewoners om te horen

hoe zij over hun wijk denken. Vandaag begint het team aan het laatste bezoek van hun tour door Noord-Holland: aan de gemeente Drechterland.

Vandaag, morgen en vrijdag staat de mobiliteit van 10 tot 17 uur in Dorps-huis Het Streekpunt in Hoogkarspel. Bovendien bezoekt het team vandaag van 12 tot 13 uur Seniores Prioires in Westwoud en van 16 tot 17 uur De Wiekslag in Wijdenes.

Morgen zijn ze in de dorpshuizen De Dregt in Schellinkhout (12 tot 13 uur) en Het Centrum in Venhuizen (16 tot 17 uur).

Vrijdag zijn ze van 12 tot 13 uur in St. Pancratius in Oosterblokker en vanaf 16 uur presenteren ze hun bevindingen op het Raadhuisplein in Hoogkarspel.

www.thuislab.nu

Regionaal **7**

Noord-Holland

Samilla Bouljhaf in het buurthuis waar ze vrijwilligerswerk doet.

FOTO'S JOSÉ DE JONG

'Kinderen helpen ouders niet meer'

Marjolein Eijkman
m.eijkman@hollandmediacombinatie.nl

Amsterdam * Portieflats van drie-hoog rond een plein met bomen en parkeerplaatsen. Een Turkse vrouw loopt voorbij, op weg naar de supermarkt. Het is maandag en rustig in Amsterdam Nieuw West. Op andere dagen is dat wel anders, verzekert Samilla Bouljhaf (37), die hier sinds drie jaar met haar dochter woont. Geen hoofddoekje, wel een kort rokje. In een oogopslag zie je dat Samilla, opgegroeid in Weesp, geen traditionele Marokkaanse vrouw is. Iets wat haar regelmatig wordt nagedragen. „Ik kan er niet zo goed tegen als andere Marokkanen mij vragen of ik van de moderne ben. Dat maakt niets uit, want geloof zit van binnen, vind ik. Maar zij begrijpen dat niet.”

Die scheiding tussen modern en tra-

ditioneel, maar ook tussen Nederlands, Turks en Marokkaans, zelfs tussen mensen afkomstig uit verschillende streken in Marokko is in de Amsterdamse wijk extreem, vertelt ze. „Er wonen hier heel veel buitenlandse mensen, met name Turken en Marokkanen. Vooral de mensen van de eerste generatie kennen de taal niet en zoeken elkaar op, maar ook de jongere generatie leeft in groepjes, het lijkt alleen maar erger te worden. In het buurthuis hebben ze voor elke groep aparte uren. En je moet het echt niet in je hoofd te halen bij een andere groep binnen te lopen, dat wordt niet geaccepteerd. Eigenlijk discrimineren we onszelf.”

Zestigers

Samilla is onder meer vrijwilligster bij het inloopsprekkuur 'Grip op je geld'.

Hier komen mensen naar toe met vragen over onder meer belastingen

en rekeningen. Wat haar daar regelmatig opvalt, is dat de mensen vrijwel nooit hun kinderen bij zich hebben om hen te helpen. „Dat vraag ik me regelmatig af: waar zijn de kinderen die hun ouders bijstaan? Het zijn vaak zestigers, dus hun kinderen zijn oud genoeg om de taal te kennen en een beetje te weten hoe het in Nederland werkt. Maar ze zijn er nooit.”

En dat is tekenend voor hoe het tegenwoordig gaat, merkt ze. „Kinderen zijn heel erg met zichzelf bezig, met materiële zaken als telefoon en internet. Vroeger had je al die luxe niet, maar wel veel liefde. Mijn generatie is opgevoed in de overtuiging dat je je ouders hoort te helpen, maar de huidige generatie gaat hun ouders echt niet bijstaan als ze ouder worden.”

Desondanks willen de bewoners van Nieuw West hier graag oud worden. „Ik vind het fijn om te horen dat veel mensen van mijn generatie niet in Marokko, maar in Nederland begraven willen worden. Ze willen hier blijven. Voor ouderen is het hier misschien af en toe te druk, maar ze hebben wel alles om de hoek; winkels, de moskee. Zolang ze maar gezond blijven, kunnen ze het hier lang volhouden.”

Maar dan zouden de mensen wel meer naar elkaar om moeten kijken, zegt ze. „De samenhang is er niet, ik krijg ook vaak de indruk dat oudere alleenstaande mensen erg eenzaam zijn. Het wordt wel geprobeerd om de verschillende bevolkingsgroepen meer bij elkaar te brengen, maar het ligt echt aan ons. De mensen laten elkaar niet toe en dat vind ik heel jammer.”

Ad van Roosmalen van Thuis.Lab (m) in gesprek met wijkbewoners.

Geen andere keuze dan Nieuw West

Verschillende culturen bepalen het dagelijks leven in Amsterdam Nieuw West, een wijk waar tien keer zo veel mensen wonen als op Texel.

Voor Thuis.Lab was het dan ook lastig in drie dagen in kaart te brengen hoe het is om hier oud te worden. Zeker met Ramadan, als de mensen toch wat meer naar binnen gericht zijn.

De meesten worden hier oud omdat ze geen andere keuze hebben. Blijven wonen in de huurwoning waar je al decennia woont, is im-

mers goedkoper dan verhuizen naar een nieuwe.

Er heerst dan ook een sfeer van 'we zijn hier en maken er wat van'. Maar dan wel leeft in een bovenwoning, want die is minder inbraakgevoelig.

Belangrijk was het antwoord op de vraag of de bewoners voor hun ouders gaan zorgen en of hun eigen kinderen straks voor hen zullen zorgen. Voor dertigers en veertigers is dat nog vanzelfsprekend, maar voor de jongeren in de wijk niet.

Nieuw West krijgt 7+ van de bewoners

De plus- en minpunten en het rapportcijfer dat de bewoners van Amsterdam Nieuw West hun wijk geven als het gaat om oud worden:

Pluspunten

- Veel groen in deze vroegere tuinstad.

- Het bruist van de culturen op straat, zes dagen per week markt

en veel winkels.

- Veel buurtthuis kamers.

Minpunten

- Niet overal even veilig.

- Veel woningen kunnen wel een opknappbeurt gebruiken.

- Gebrek aan oudedagvoorzieningen waar iedereen zich thuis voelt.

Rapportcijfer: 7+